

Jolanda: 'Met hun gedrag kunnen kinderen aangeven waar ze behoefte aan hebben.'

Als kindertolk kan Jolanda kinderen écht helpen

'Kinderen zijn ontzettend wijs'

Naast kraamverzorgster is Jolanda (50) kindertolk. Haar kracht is dat ze emoties van kinderen voelt en hen zo kan helpen. **"Kinderen spiegelen het gedrag van hun ouders en proberen hen daarmee dingen te vertellen."**

Jolanda: "Al vanaf dat ik een klein meisje was, wist ik precies hoe de sfeer was als ik een kamer binnenkwam. Ook voelde ik hoe mensen in hun vel staken. Niet zo handig, want als iemand verdriet of zorgen had, voelde ik dat ook. Weet je dat bijna alle kinderen dit vermogen hebben? Kinderen voelen mensen feilloos aan en in het bijzonder hun ouders. Daarom is het ook zo belangrijk dat ze in een warme, stabiele omgeving opgroeien. Natuurlijk gebeuren er

dingen die verdrietig en pijnlijk zijn, want op bepaalde gebeurtenissen in het leven heb je geen invloed. Waar je wel invloed op hebt, is hoe je met de situatie omgaat. Ik zal nooit vergeten dat ik als kleuter in de achtertuin speelde en mijn vader tegen me zei dat ik met hem mee moest omdat we samen naar mijn opa en oma zouden gaan. Niet veel later werd ik afgezet bij een groot gebouw waar wildvreemde mensen in witte jassen me vastpakten. Ik heb aan één stuk door gegild, totdat er een zwart kapje op mijn neus en mond werd gedrukt en ik onder narcose werd gebracht. Ik wist niet wat me overkwam toen mijn amandelen werden geknipt. Ik schrok niet zozeer van de medische ingreep, maar wel

van mijn vader die tegen me had gelogen en me moederziel alleen in het ziekenhuis achterliet. De gebeurtenis is achteraf traumatisch geweest. Ik ontwikkelde er zelfs heimwee door."

Gevoelig meisje

"Een mens wordt grotendeels gevormd in zijn kinderjaren en een kind kan problemen krijgen als er niet voldoende naar hem of haar wordt geluisterd. Mijn ouders waren lieve mensen, maar geen pratens, terwijl ik dat wel nodig had. Omdat ik veel voelde, was ik soms wat stil en afwachtend. Mijn ouders wisten niet wat ze met een gevoelig meisje als ik aan moesten. Ze hoopten vast dat het 'vanzelf over zou gaan' als ik ouder werd en besteedden er geen aandacht aan als ik me terugtrok. Maar hoe ouder ik werd, hoe meer ik het gevoel kreeg dat ik anders was. Mijn *drive* om kindertolk te worden komt, denk ik, voort uit mijn jeugd waarin ik me vaak onbegrepen voelde. Ik wist intuïtief dat volwassenen beter naar kinderen moesten 'luisteren' door te voelen en niet door te praten. Veel kinderen kunnen ook niet vertellen waar ze

behoefte aan hebben omdat ze nog niet goed kunnen praten, maar met hun gedrag kunnen ze het wel aangeven. Ik wist ook dat als ik later groot was, ik kraamverzorgster wilde worden. Wat was ik blij dat mijn vader dit zo goed oppakte. Ik herinner me nog levendig dat hij op zolder een meetlint ophing en een weegschaal neerzette zodat ik mijn pop kon wegen."

Gelukkig gezin

"Er zat niet zoveel tijd tussen het spelen met poppen en het moment waarop ik zelf een kind kreeg. Ik vond het heerlijk om met baby's bezig te zijn. Volgens mij liep ik tot mijn veertiende – met een gebogen rug – achter mijn poppenwagentje. Vijf jaar later liep ik achter de

'Mijn ouders wisten niet wat ze met een gevoelig meisje als ik aan moesten'

echte kinderwagen toen mijn dochter Ramona (nu 30) werd geboren. Wat was ik gelukkig met mijn gezin! Op mijn zestiende kreeg ik verkering met Aad. We wisten al vrij snel dat we altijd bij elkaar wilden blijven. Op mijn negentiende trouwden we omdat ik zwanger was van Ramona. Toen bleek dat ik zeven maanden na haar komst weer in verwachting was van onze dochter Nathalie (nu 29), was dat niet gepland, maar wel zeer gewenst. Nadat onze zoon Robbert (nu 25) geboren was, was ons gezin compleet. Aad werkte, terwijl ik thuis voor de kinderen zorgde. Toen ze ouder werden en meer hun eigen weg gingen, besloot ik dat het tijd was om mijn droom na te jagen."

Magische sfeer

"Vijftien jaar geleden volgde ik een opleiding tot kraamverzorgster en al snel vond ik werk. Als kind vond ik het

'Baby's zijn één en al gevoel. Je kunt beter voor hen zorgen als je aanvoelt wat ze nodig hebben'

best lastig om de emoties van mensen zo sterk te kunnen voelen, maar tijdens mijn werk bleek het juist mijn kracht te zijn. Baby's zijn één en al gevoel. Je kunt beter voor hen zorgen als je aanvoelt wat ze nodig hebben. Ook voor ouders is het fijn als je snel weet hoe ze in hun vel zitten en waar ze behoefte aan hebben. Als een kind ter wereld komt, hangt in een huis een magische sfeer. Een pasgeboren baby is volkomen afhankelijk. Voor ouders is het ook nog aftasten wie hun kind is en wat het nodig heeft. Ik vind het geweldig om een warme, veilige omgeving te creëren, zodat moeder en kind in alle rust bij elkaar kunnen zijn."

Fluisterkind

"Omdat ik uitgesproken ideeën had en het fijn vond om mijn eigen koers te bepalen, begon ik zes jaar geleden voor mezelf. Mijn kraambureau noemde ik 'Ouder-Kindzorg In goede handen', omdat ouders volgens mij ook goede zorg nodig hebben tijdens de kraamperiode. Twee jaar geleden las ik het boek *Fluisterkind* van Janita Venema. Eigenlijk viel op dat moment alles op zijn plek. Janita stelt dat een kind door zijn gedrag, spel en zelfs klachten duidelijk probeert te maken wat er bijgestuurd mag worden in het leven, de relatie en het gezin van de ouders. Opeens zag ik heel helder verwoord wat ik mijn hele leven al voelde en ook al in de praktijk bracht als

Jolanda:
'Ouders vinden het heel fijn om te weten wat hun kind hen duidelijk wil maken.'

ik met kinderen omging. Terwijl ik het boek las, kwam ik erachter dat ik kindertolk wilde worden. Op die manier kon ik kinderen écht helpen. Op de opleiding leerde ik hoe kinderen het gedrag van hun ouders spiegelen en wat ze hiermee proberen te vertellen."

Spiegelen

"Kort nadat ik klaar was met mijn opleiding, begon ik een eigen praktijk als kindertolk. Sinds ik kindertolk ben, sta ik er nog meer versteld van hoe wijs kinderen zijn. Laatst kwam er een moeder naar mijn praktijk die niet wist wat ze met het gedrag van haar twee jaar oude dochter aan moest. Ze vertelde dat haar dochter direct sliep als haar man haar in bed legde, maar als zij het deed, het meisje zich helemaal uitkleedde en vervolgens rechtop in bed bleef zitten. De moeder had van alles geprobeerd, maar haar dochter bleef met dit gedrag doorgaan. De moeder vroeg zich af wat het te betekenen had. Tijdens het intakegesprek bracht ik het gedrag van het meisje in kaart door uitvoerig met moeder te praten. Vervolgens maakte ik hier een verslag van dat ik vertaalde, zodat zichtbaar werd welke boodschap het kind gaf. Dat deed ik door alle keren dat de naam van het kind voorkwam, die te vervangen door de naam van haar moeder. De uitkomst bespraken we in het teruggeefgesprek waarin we ook de mogelijke oplossingen doornamen. De moeder brak toen ik vertelde dat haar dochter liet zien dat ze zich meer mocht blootgeven. Dit deed ze heel letterlijk door haar pyjama uit te trekken. De moeder bevestigde dat ze inderdaad vrij gesloten was. Al haar hele leven bleek het uiten van emoties een punt van aandacht. Door haar dochter besloot ze haar omgeving meer te vertellen over hoe zij zich voelde. Toen ik haar tijdens het follow-up-gesprek weer zag, vertelde ze dat haar dochter sliep als een roosje."

Lacherig

"Sommige mensen reageren lacherig als ik vertel dat ik kindertolk ben en dat kan ik best begrijpen. Volwassenen hebben geleerd om alles met hun verstand te beredeneren. Als ze iets niet begrijpen, is het al snel niet waar. Maar soms los je niets op door te redeneren, maar door te voelen. Bijvoorbeeld wanneer een kind gedrag vertoont dat we niet kunnen plaatsen. Onlangs kwam een moeder bij me. Ze vertelde dat haar drie jaar oude zoon last had van constipatie. Niet kunnen ontlasten staat voor niet kunnen loslaten van dat wat zou kunnen ontlasten. Na het teruggeefgesprek bleek dat de moeder een geheim met zich meedroeg waar ze niet over durfde te praten. Ze ging door met haar leven alsof er niets aan de hand was, maar haar zoon liet haar zien dat het zou helpen als ze zou gaan praten. De moeder ging voor haar zoon met haar verleden aan de slag. Nadat zij beter in haar vel kwam te zitten, verdween zijn klacht."

Babytaal

"Een tijdje geleden heb ik de cursus Babytaal gevolgd en daar ben ik zo enthousiast door geworden, dat ik het alle ouders – het liefst nog vóór de geboorte van hun kind – wil leren. Een baby heeft vijf basisgeluiden waarmee hij aangeeft dat hij honger heeft, een boertje moet laten, krampjes heeft, moe is of ongemak ervaart. Het is heel fijn als ouders weten wat hun baby vertelt, zodat ze hem zo goed mogelijk kunnen helpen en onnodige stress kan worden voorkomen. Met veel 'eh' in de huil vertelt een baby bijvoorbeeld dat hem een boertje dwars zit. Het is belangrijk

'Volwassenen kunnen veel van kinderen leren'

dat ouders dit weten. Veel ouders voeden een kind als het huilt, maar wanneer een kind met een dwarszittend boertje gevoed wordt, kan het gaan spugen of darmkrampjes krijgen. Tijdens mijn werk als kraamverzorgster zie ik hoe waardevol die informatie is. Ouders vinden het heel fijn om te weten wat hun kindje hen duidelijk wil maken. Elke donderdag is mijn praktijk open voor mensen die benieuwd zijn naar wat hun kind te vertellen heeft. Ik ben vastbesloten om zo veel mogelijk mensen te helpen naar kinderen te luisteren. Ik heb het daar heel druk mee, maar dat vind ik niet erg. Gelukkig ben ik ook oma van kleindochters Nienke (3) en Simone (6). Twee lekkere meiden die me helpen te genieten en lekker gek te doen. Kinderen zijn zo wijs. Volwassenen kunnen veel van hen leren."

Wil je meer weten over het werk van Jolanda? Kijk dan op www.ouder-kindzorggoedehanden.nl.

Reageren?

Heb je ook iets meegemaakt wat je aan Vriendin wilt vertellen, of wil je reageren op het verhaal van Jolanda? Mail je verhaal aan post@vriendin.audax.nl of praat mee op Vriendin.nl.

Tekst: Sonja Brekelmans. Foto's: Bart Honingh. Visagie: Wilma Scholte.